

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄ-
RÄYS (kolmas jaosto)
6 päivänä toukokuuta 2003 *

Asiassa T-45/02,

DOW AgroSciences BV, kotipaikka Rotterdam (Alankomaat), ja

DOW AgroSciences Ltd, kotipaikka Hitchin (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajinaan asianajajat K. Van Maldegem ja C. Mereu,

kantajina,

joita tukee

European Crop Protection Association (ECPA), kotipaikka Bryssel (Belgia),
edustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja D. Brinckman,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään C. Pennera ja M. Moore, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Sims-Robertson ja B. Hoff-Nielsen,

vastaajina,

joita tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Valero Jordana ja K. Fitch, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan osittain vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, s. 1),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 91/414/ETY

1 Neuvosto antoi 15.7.1991 direktiivin 91/414/ETY kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, s. 1). Sen varmistamiseksi, ettei kyseisillä tuotteilla "ole kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristöön yleensä ja erityisesti, että niillä ei ole minkäänlaisia haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai pohjaveteen", direktiivissä 91/414/ETY säädetään, että kasvinsuojeluaineissa sallitut tehoaineet on merkittävä yhteisön luetteloon, joka liitetään direktiivin liitteeksi I (direktiivin kymmenes perustelukappale ja 5 artikla).

- 2 Sen arvioimista koskeva menettely, voidaanko tehoaine merkitä direktiivin 91/414/ETY liitteen I luetteloon, ei estä jäsenvaltiota sallimasta sitä, että sen alueella saatetaan markkinoille määrääjäksi sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät tehoaineita, joita ei ole vielä merkitty kyseiseen luetteloon, mikäli kyseessä oleva yritys on esittänyt yhteisön vaatimusten mukaiset asiakirjat ja kyseinen jäsenvaltio on tutkinut sen, että tehoaine ja kasvintorjunta-aineet täyttävät direktiivissä asetetut edellytykset (direktiivin 91/414/ETY 14 perustelukappale ja 8 artiklan 2 kohta).

Direktiivi 2000/60/EY ja riidanalainen päätös

- 3 Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 23.10.2000 direktiivin 2000/60/EY yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, s. 1). Tällä direktiivillä luodaan ”sisämaan pintavesien, jokisuiden vaihtumisalueiden sekä rannikko- ja pohjavesien suojelua varten puitteet” (1 artiklan ensimmäinen alakohta). Puitteilla pyritään erityisesti ”tehostamaan vesiympäristön suojelua ja parantamista muun muassa — — erityistoimenpiteillä”, joilla pyritään vähentämään tai poistamaan asteittain prioriteettiaineiden ja vaarallisten prioriteettiaineiden päästöjä ja häviöitä (1 artiklan ensimmäisen alakohdan c alakohta).
- 4 Komissio tekee direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan nojalla ”ehdotuksen luetteloksi prioriteettiaineista, jotka on valittu niiden aineiden joukosta, joista aiheutuu merkittävä riski vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä”. Direktiivin 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti ”komission ehdotuksessa määritetään lisäksi vaaralliset prioriteettiaineet”.

- 5 Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 11 kohdassa säädetään, että ”komission ehdottamasta 2 ja 3 kohdassa mainitusta prioriteettineluettelosta tulee sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sen antaneet, tämän direktiivin liite X”.
- 6 Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 20.11.2001 päätöksen N:o 2455/2001/EY vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EYVL 331, s. 1; jäljempänä riidanalainen päätös). Klorpyrifossi ja trifluraliini sisällytettiin vahvistettuun prioriteettiaineiden luetteloon. Sivun alareunassa olevassa huomautuksessa todetaan, että kyseiset aineet voidaan luokitella vaarallisiksi prioriteettiaineiksi. Tältä osin on täsmennetty, että komissio tekee 12 kuukauden määräajassa riidanalaisen päätöksen antamisesta lukien ehdotuksen parlamentille ja neuvostolle klorpyrifossin ja trifluraliinin lopullisesta luokittelemisesta.
- 7 Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa on liitteeseen X sisältyvien prioriteettiaineiden osalta säädetty, että ”komissio tekee ehdotuksia hallintatoimiksi näiden päästöjen ja häviöiden asteittaisesta vähentämisestä”. Saman säännöksen toisessa luetelmakohdassa säädetään, että ”komissio tekee ehdotuksia vaarallisten prioriteettiaineiden — päästöjen ja häviöiden lopettamisesta kerralla tai vaiheittain — — mukaan luettuna asianmukainen aikataulu tämän tekemiseksi”. Lisäksi 16 artiklan 7 kohdassa säädetään, että ”komissio tekee ehdotuksia laatuunormeiksi, joita sovelletaan prioriteettiaineiden pitoisuuksiin pintavedessä, sedimentissä tai eliöstössä”. Direktiivin 16 artiklan 8 kohdassa komissio veloitetaan tekemään ”6 ja 7 kohdan mukaiset ehdotukset kahden vuoden kuluessa kyseisen aineen sisällyttämisestä prioriteettineluetteloon”.
- 8 Parlamentti ja neuvosto hyväksyvät tarvittaessa komission esittämät toimenpiteet direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 9 DOW AgroSciences BV ja DOW AgroSciences Ltd (joista yhdessä käytetään jäljempänä nimitystä kantajat) valmistavat ja markkinoivat klorpyrifossia ja trifluraliinia.

- 10 Kantajat ovat nostaneet nyt käsiteltävänä olevan kanteen, joka on saapunut yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuimeen 26.2.2002.

- 11 Parlamentti ja neuvosto esittivät kumpikin 30.4.2002 ja 12.4.2002 saapuneilla erillisillä asiakirjoilla oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kantajat esittivät oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 12.7.2002.

- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 5.7.2002 antamallaan määräyksellä väliintulijaksi komission tukemaan vastaajien vaatimuksia ja 26.9.2002 antamallaan määräyksellä ja European Crop Protection Associationin (jäljempänä ECPA) tukemaan kantajien vaatimuksia.

- 13 Komissio ja ECPA toimittivat 30.8.2002 ja 8.11.2002 tutkittavaksi ottamista koskevat väliintulokirjelmänsä, joista asianosaisia pyydettiin esittämään huomautuksensa.

Asianosaisten vaatimukset

- 14 Kanteellaan kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- toteaa, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen siten, että klorpyrifossi ja trifluraliini poistetaan päätöksestä
 - velvoittaa parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 15 Neuvosto vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- toteaa, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai toissijaisesti jättää kanteen tutkimatta
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Parlamentti vaatii oikeudenkäyntiväitteessään ja komissio väliintulokirjelmässään, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta kokonaisuudessaan

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Kantajat ovat oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan vaatineet, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että kanne otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu

— tutkii pääasian ennen oikeudenkäyntiväitteen ratkaisemista tai toissijaisesti pääasian yhteydessä

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siten, että klorpyrifossi ja trifluraliini poistetaan päätöksestä

— velvoittaa parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Väliintulokirjelmässään ECPA vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— toteaa, että kanne otetaan tutkittavaksi, ja tutkii, onko se perusteltu

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim päätä toisin. Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (kolmas jaosto) arvioi, että se on saanut tarvittavat tiedot asiakirjoista ja ettei suullinen käsittely ole tarpeen.

Asianosaisten lausumat

20 Parlamentti ja neuvosto, joita komissio tukee, vetoavat kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumiseen. Ne katsovat, että riidanalainen päätös ei ole EY 230 artiklan neljännessä alakohdassa tarkoitettu kannekelpoinen päätös. Päätös ei ole niiden mukaan millään tavoin muuttanut kantajien oikeusasemaa. Missään tapauksessa päätöksen osittaista kumoamista koskevaa vaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska päätös on tosiasiallisesti direktiivi, joka ei koske kantajia suoraan ja erikseen.

- 21 Kantajat, joita ECPA tukee, vastaavat ensiksi, että riidanalainen päätös on Euroopan parlamentin ja neuvoston velvoittava päätös, jolla on kantajien etuihin vaikuttavia lopullisia oikeusvaikutuksia. He korostavat, että toimenpiteiden tarkoituksena on direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan mukaisesti riidanalaisessa päätöksessä määriteltyjen aineiden päästöjen ja häviöiden asteittainen vähentäminen. Koska klorpyrifossi ja trifluraliini on sisällytetty lopullisesti prioriteettiaineiden listaan, riidanalainen päätös pakottaa kantajien mukaan elinkeinonharjoittajat vähentämään näiden aineiden tuotantoa, myyntiä ja käyttöä. Lisäksi riidanalaisella päätöksellä luodaan oikeudelliset edellytykset klorpyrifossin ja trifluraliinin ja niitä sisältävien tuotteiden lopulliselle kieltämiselle 12 kuukauden määräajassa, sillä siinä määritellään väliaikaisesti klorpyrifossi ja trifluraliini vaarallisiksi prioriteettiaineiksi, joiden tuotanto, myynti ja käyttö voidaan kieltää. Kantajat korostavat, että klorpyrifossin ja trifluraliinin merkitseminen vaarallisten prioriteettiaineiden luetteloon on peruuttamatonta, koska riidanalaisessa päätöksessä eikä direktiivissä 2000/60/EY ole lainkaan tarkistumahdollisuutta.
- 22 Oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan kantajat korostavat, että riidanalaisessa päätöksessä yksilöidään prioriteettiaineet, joihin sovellettavista hallintatoimista päätetään myöhemmin. Myöhemmin annettava sääntely voi koskea vain riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettujen aineiden päästöjen ja häviöiden asteittaista vähentämistä tai poistamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Kantajat eivät voi enää saattaa tutkittavaksi klorpyrifossin ja trifluraliinin merkitsemistä direktiivin 2000/60/EY liitteessä X olevaan luetteloon nostamalla kanteen näitä aineita koskevia, myöhemmin säädettäviä hallintatoimia vastaan. Riidanalainen päätös muuttaa kantajien mukaan siis klorpyrifossin ja trifluraliinin ”oikeudellista asemaa” ja tämän vuoksi myös kantajien oikeudellista asemaa kyseisten aineiden jälleenmyyjinä.
- 23 Kantajat toteavat lisäksi, toisin kuin vastaajat väittävät, että riidanalainen päätös on nimeltään ja sisällöltään päätös eikä direktiivi. Kantajien mukaan väittelyllä riidanalaisen päätöksen luonteesta on joka tapauksessa vain vähän merkitystä, koska yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että luonteeltaan normatiivinen

säännös voi koskea luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä suoraan ja erikseen (ks. asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s.197 ja 223, Kok. Ep. I, s. 181 sekä C-451/98, Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8949, 46 kohta).

- 24 Kantajat huomauttavat toiseksi, että riidanalainen päätös koskee heitä suoraan. He muistuttavat, että jotta yhteisön toimi koskisi suoraan yksityistä, edellytetään, että sillä on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, koska toimeenpano on luonteeltaan puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä muiden, välissä olevien sääntöjen soveltamista (yhdistetyt asiat 41/70—44/70, International Fruit Company ym. v. komissio, tuomio 13.5.1971, Kok. 1971, s. 411; asia 92/78, Simmenthal v. komissio, tuomio 6.3.1979, Kok. 1979, s. 777; asia 113/77, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 29.3.1979, Kok. 1979, s. 1185, Kok. Ep. IV, s. 445; yhdistetyt asiat 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 ja 10/84, Salerno ym. v. komissio, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2523 ja asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477). Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisessa päätöksessä klorpyrifossi ja trifluraliini sisällytettiin prioriteettiaineiden luetteloon ilman, että jäsenvaltioiden on toteutettava mitään täytäntöönpanotoimenpiteitä. Ne ovat sidottuja riidanalaisen päätöksen luetteloon sellaisenaan. Päätös siis tuottaa oikeusvaikutuksia, jotka ovat täsmällisiä, ehdottomia ja suoraan sovellettavia.
- 25 Kolmanneksi kantajat väittävät, että riidanalainen päätös koskee niitä erikseen. He huomauttavat tältä osin ensinnäkin, että riidanalainen päätös on vaikuttanut heillä aikaisemmin olleisiin oikeuksiin. He selittävät, että heillä on direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan mukainen lupa saattaa markkinoille klorpyrifossiin ja trifluraliiniin perustuvia tuotteita useimmissa jäsenvaltioissa. Kantajat osallistuvat lisäksi tutkimusmenettelyyn, jonka tavoitteena on näiden aineiden lisääminen direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I tehoaineina, jotka täyttävät mainitun direktiivin 5 artiklan turvallisuusvaatimukset. Riidanalainen, klorpyrifossin ja trifluraliinin käyttöä rajoittava päätös vaikuttaa kantajien mukaan niiden oikeuteen markkinoida näitä aineita. Koska kantajat ovat saaneet nämä oikeudet direktiivin 91/414/ETY säännösten mukaisesti, riidanalainen päätös

loukkaa kantajien erityisiä oikeuksia (asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177). Joka tapauksessa riidanalainen päätös vaikuttaa erityisen vakavasti rajattuun elinkeinonharjoittajien ryhmään, johon kantajat kuuluvat (asia 294/83, Le Verts v. parlamentti, tuomio 23.4.1986, Kok. 1986, s. 1339, Kok. Ep. VIII, s. 551 ja asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501; asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. II-1559). Kantajien mukaan riidanalainen päätös vaarantaa kantajien koko liiketoiminnan.

- 26 Kantajat huomattavat toiseksi, että yhteisön toimielimet olivat velvollisia riidanalaisesta päätöstä tehdessään ottamaan huomioon kantajien erityiset oikeudet (asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207; edellä 24 kohdassa mainittu asia Sofrimport v. komissio; asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247 ja yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305). Oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan kantajat viittaavat tältä osin erityisesti direktiivin 2000/60/ETY 16 artiklan 2 kohdan a alakohtaan, jonka perusteella heillä on oikeus tuotteellensa tehtävään tieteelliseen riskinarviointiin. Kantajat viittaavat vielä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-177/01, Jégo-Quére vastaan komissio 3.5.2002 antamaan tuomioon (Kok. 2002, s. II-2365) ja asiassa C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores vastaan neuvosto (tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, I-6681 julkisasiamies Jacobsin antamaan ratkaisuehdotukseen).
- 27 Oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan kantajat toteavat, ettei käsiteltävänä olevassa asiassa kysymystä tutkittavaksi ottamisesta voida täysin käsittää tutkimatta pääasiaa. Kantajat muistuttavat, että heillä on direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan mukainen lupa saattaa markkinoille klorpyrifossiin ja trifluraliinin perustuvia tuotteita. Kantajat osallistuvat lisäksi tutkimusmenettelyyn, jonka tavoitteena on näiden aineiden lisääminen direktiivin 191/414/ETY liitteeseen I tehoaineina, jotka täyttävät mainitun direktiivin 5 artiklan turvallisuusvaatimukset. Kantajien asiavaltuuden arvioimiseksi on perusteltua tarkastella heidän oikeuksiaan ja luottamuksensuojaansa tässä lainsäädäntömenettelyssä, joka johti klorpyrifossiin ja trifluraliinin merkitsemiseen direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

- 28 ECPA huomauttaa, että direktiivin 91/414/ETY 13 artiklan mukaan tieteelliset ja muut tiedot, joita kantajat ovat antaneet tutkimusmenettelyssä, jonka tavoitteena on klorpyrifossin ja trifluraliinin merkitseminen direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, on suojattu viiden vuoden ajan lukien aineen merkitsemisestä kyseiseen liitteeseen I. ECPA viittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-13/99, Pfizer vastaan neuvosto, 11.9.2002 antamaan tuomioon (98 ja 100 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja katsoo, että kantajat ovat asiassa Codorniu vastaan neuvosto (mainittu edellä 25 kohdassa) tarkoitettuja erityisten oikeuksien haltijoita ja että klorpyrifossin ja trifluraliinin sisällyttäminen riidanalaisella päätöksellä perustettuun luetteloon kohdistuu kantajiin niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia, joiden perusteella nämä erottuvat kaikista muista.
- 29 Kantajat korostavat, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kansalliset tuomioistuimet eivät voi taata heille riittävää oikeussuojaa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 30 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi — — nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen”.
- 31 Ensiksi on huomautettava, että EY 230 artiklan neljännessä kohdassa käytetyillä ilmaisulla ”päätös” on EY 249 artiklasta johtuva tekninen merkitys ja että normatiivisen toimen ja mainitussa artiklassa tarkoitetun päätöksen eroa tutkittaessa on tarkasteltava, onko kysymyksessä yleisesti sovellettava toimi vai ei (yhdistetyt asiat 16/62 ja 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ym. v. neuvosto, tuomio 14.12.1962, Kok. 1962, s. 901, Kok. Ep. I, s. 145 ja asia C-298/89, Gibraltar v. neuvosto, tuomio 29.6.1993, Kok. 1993, s. I-3605, Kok. Ep. XIV, s. I-277, 15 kohta).

- 32 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalainen päätös, joka perustuu suoraan EY 175 artiklan 1 kohtaan, on Euroopan parlamentin ja neuvoston antama säädös, joka on annettu EY 251 artiklassa määrätystä menettelyssä. Siinä on annettu prioriteettiaineiden luettelo, johon sisältyvät direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainitut vaaralliset prioriteettiaineet. Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 11 kohdan mukaisesti tämä luettelo lisätään direktiivin 2000/60/EY liitteeksi x (riidanalaisen päätöksen 1 artikla). Riidanalaisella päätöksellä on siis muutettu direktiiviä 2000/60/EY, jonka yleistä sovellettavuutta ei ole kiistetty, lisäämällä siihen liite, jossa määritellään aineet, joiden osalta komissio on velvollinen direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 6—8 kohdan mukaisesti tekemään ehdotuksia erityistoimenpiteistä vesiympäristön suojelemiseksi ja parantamiseksi.
- 33 Tämän vuoksi riidanalaisen päätöksen ei voida katsoa olevan, nimestään huolimatta, EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu päätös. Se on päinvastoin direktiivin 2000/60/EY tapaan luonteeltaan yleinen (ks. vastaavasti edellä 31 kohdassa mainittu asia Gibraltar v. neuvosto ja asia T-268/99, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France v. neuvosto määräys 11.7.2000, Kok. 2000, s. II-2893, 38 kohta).
- 34 On kuitenkin tutkittava, voidaanko riidanalaisen toimen sen yleisestä luonteesta huolimatta katsoa kuitenkin koskevan suoraan ja erikseen siltä osin kuin on kyse klorpyrifossin ja trifluraliinin sisällyttämisestä prioriteettiaineiden luetteloon. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että luonteeltaan yleinen toimi voi kuitenkin koskea tiettyjä asianomaisia elinkeinonharjoittajia suoraan ja erikseen (ks. edellä 25 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, 13 ja 14 kohta; edellä 25 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta; edellä 23 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomion 46 kohta; asia T-135/96, UEAPME v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2335, 69 kohta ja yhdistetyt asiat T-172/98, T-175/98—T-177/98, Salamander ym. v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 27.6.2000, Kok. 2000, II-2487, 30 kohta).
- 35 Jotta riidanalainen päätös koskisi kantajia suoraan, edellytetään, että riidanalaisella toimella on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se

jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, koska toimeenpano on luonteeltaan puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä muiden välissä olevien sääntöjen soveltamista (asia C-386/96 P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2309, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 34 kohdassa mainittu asia Salamander ym. v. parlamentti ja neuvosto, tuomion 52 kohta).

- 36 Tältä osin on muistettava, että kantajilla on lupa saattaa markkinoille klorpyrifossiin ja trifluraliiniin perustuvia tuotteita useissa jäsenvaliossa.
- 37 Riidanalaisen, prioriteettiaineet yksilöivän päätöksen ei voida kuitenkaan katsoa sellaisenaan vaikuttavan kantajien oikeusasemaan. Päinvastoin kuin kantajat esittävät, klorpyrifossin ja trifluraliinin sisällyttäminen prioriteettiaineiden luetteloon ei velvoita elinkeinonharjoittajia vähentämään näiden aineiden tuotantoa, myyntiä tai käyttöä.
- 38 Riidanalaisella päätöksellä yksilöidään ainoastaan aineet, kuten klorpyrifossi ja trifluraliini, joiden osalta komissio on velvollinen direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 6—8 kohdan mukaisesti tekemään ehdotuksia parlamentille ja neuvostolle erityistoimenpiteistä. Parlamentti ja neuvosto hyväksyvät tarvittaessa komission ehdottamat toimenpiteet direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 1 kohdan nojalla. Klorpyrifossin ja trifluraliinin sisällyttämisestä direktiivin 2000/60/EY liitteeseen x ei kuitenkaan ilmene selvästi, millaisia ovat komission ehdottamat toimenpiteet, jotka parlamentti ja neuvosto tarvittaessa myöhemmin hyväksyvät, eikä päätös sellaisenaan vaikuta kantajien oikeusasemaan.

- 39 Tässä yhteydessä on vielä korostettava, että direktiivissä 2000/60/EY otetaan huomioon itse asiassa se mahdollisuus, että komission prioriteettiaineita koskevat ehdotukset eivät johda toimenpiteisiin. Mainitun direktiivin 16 artiklan 8 kohdassa säädetään seuraavaa: ”Jos ensimmäiseen prioriteettiaineluetteloon sisältyviä aineita koskevista toimista ei ole sovittu yhteisön tasolla kuuden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta, jäsenvaltioiden on laadittava ympäristölaatumormit kyseisille aineille kaikkien niiden pintavesien osalta, joihin kyseisten aineiden päästöt vaikuttavat, ja asetettava kyseisiä päästöjä koskevat pääasiallisten lähteiden päästöjä vähentämistoimet, jotka perustuvat muun muassa kaikkien teknisten vähentämisvaihtoehtojen huomioonottamiseen.” Samassa säännöksessä säädetään lisäksi, että ”jos prioriteettiaineluetteloon myöhemmin lisättyjä aineita koskevista toimista ei ole sovittu yhteisön tasolla, jäsenvaltioiden on ryhdyttävä vastaaviin toimiin viiden vuoden kuluttua niiden luetteloon ottamisesta”.
- 40 Kaiken edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös ei vaikuta suoraan kantajien oikeusasemaan. Kyseinen päätös ei siis koske kantajia suoraan EY 230 artiklan neljännen kohdan tarkoittamalla tavalla.
- 41 Koska kantajat eivät täytä yhtä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa säädettyä tutkittavaksi ottamisen edellytystä, nyt käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä tutkimatta.
- 42 On vielä kuitenkin tutkittava ylimääräisenä seikkana sitä, koskeeko riidanalainen päätös kantajia erikseen. Tältä osin on todettava, että jotta yleisesti sovellettavan säädöksen voidaan katsoa koskevan luonnollista tai oikeushenkilöä erikseen, kyseisen säädöksen on vaikutettava henkilöön tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella tämä toimija erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. mm. edellä 23 kohdassa mainittu asia Plaumann v. komissio, s. 223 ja asia C-452/98, Nederlandse Antillen v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8973, 60 kohta).

- 43 Se, että kantajilla on direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan mukainen lupa saattaa markkinoille klorpyrifossiin ja trifluraliiniin perustuvia tuotteita, ei yksilöi kantajia EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla. Jos oletetaan, että riidanalainen päätös vaikuttaa heidän asemaansa markkinoilla, kantajat, joilla ei ole mitään teollisoikeutta riidanalaisessa päätöksessä yksilöityihin aineisiin, ovat samankaltaisessa asemassa kuin kuka tahansa toimija, joka voi nyt tai tulevaisuudessa harjoittaa näiden aineiden kauppaa (ks. vastaavasti asia T-47/00, Rica Foods v. komissio, tuomio 17.1.2002, Kok. 2002, s. II-113, 39 kohta ja edellä 25 kohdassa mainittu asia Federolio v. komissio, määräyksen 67 kohta).
- 44 Kantajat eivät voi myöskään väittää, että riidanalainen päätös koskee heidän direktiiviin 91/414/ETY perustuvia oikeuksiaan. Koska riidanalainen päätös ei velvoita elinkeinonharjoittajia vähentämään klorpyrifossin ja trifluraliinin tuotantoa, myyntiä tai käyttöä (ks. edellä 37 kohta), sen ei voida katsoa vaikuttavan mitenkään kantajien lupiin saattaa näitä aineita sisältäviä kasvinsuojeluaineita markkinoille. Kantajat eivät voi myöskään näihin seikkoihin vedoten perustellusti väittää, että riidanalainen päätös vaikuttaisi sen erityisiin oikeuksiin tai aiheuttaisi sille poikkeuksellista vahinkoa, joka yksilöisi ne suhteessa kaikkiin muihin elinkeinonharjoittajiin (ks. vastaavasti asia T-597/97, Euromin v. neuvosto, tuomio 20.6.2000, Kok. 2000, s. II-2419, 49 kohta).
- 45 Kantajat väittävät vielä, että yhteisön toimielimet olivat velvollisia ottamaan huomioon kantajien erityisaseman ennen riidanalaisen päätöksen antamista.
- 46 Tältä osin on muistettava, että se seikka, että yhteisön toimielimillä on velvollisuus erityisten sääntöjen nojalla ottaa huomioon toimen, jonka se aikoo antaa, vaikutukset tiettyihin yksityisiin, voi riittää yksilöimään nämä yksityiset (ks. edellä 26 kohdassa mainittu asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio; edellä

24 kohdassa mainittu asia Sofrimport v. komissio; asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-769, 25—30 kohta ja edellä 26 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 67 kohta).

- 47 On todettava, että mikään yhteisön oikeuden säännös ei velvoita parlamenttia ja neuvostoa ottamaan huomioon kantajien kaltaisten elinkeinonharjoittajien, joilla on lupa saattaa markkinoille kasvinsuojeluaineita, erityistä tilannetta niiden vahvistaessa direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 11 kohdan mukaista vesipoliitiikan alan prioriteettiaineiden luetteloa (ks. vastaavasti asia T-43/98, Emesa Sugar v. neuvosto, tuomio 6.12.2001, Kok. 2001, s. II-3519, 53 kohta). Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan a alakohta, johon kantajat vetoavat, koskee ainoastaan riidanalaisen päätöksen tekemiseen tarvittavaa riskinarviointia, eikä siinä anneta erityistä suojaa yhdellekään elinkeinonharjoittajalle. Direktiivin 91/414/ETY mukaisesti luvan saaneiden toimijoiden etujen turvaaminen tapahtuu direktiivin 2000/60/EY mukaan vasta riidanalaisessa päätöksessä yksilöityjä aineita koskevien hallintatoimien hyväksymismenettelyssä. Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että jos hallintatoimeen sisältyy direktiivin 91/414/ETY mukaisesti annettujen lupien tarkistaminen, tämä on toteutettava viimeksi mainitun direktiivin säännösten mukaisesti.

- 48 ECPA:n Pfizer vastaan neuvosto edellä 28 kohdassa mainittua asiaa koskevan väitteen osalta on muistettava, että mainitussa asiassa riidanalainen päätös koski virginiamysiinin käytön kieltämisestä rehun lisäaineena. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisella päätöksellä ei sen sijaan ole kantajiin nähden mitään sitovaa vaikutusta. He voivat jatkaa rajoituksetta riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettujen aineiden tuotantoa ja myyntiä niin kauan kuin parlamentti ja neuvosto tai jäsenvaltiot eivät ole ryhtyneet näitä aineita koskeviin erityisiin hallintatoimiin.

- 49 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta.
- 50 Vaikka kantajat eivät voikaan vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista, niillä on edelleen mahdollisuus vedota sen lainvastaisuuteen kansallisissa tuomioistuimissa, jotka antavat ratkaisunsa EY 234 artiklaa noudattaen (asia C-70/97 P, *Kruidvat v. komissio*, tuomio 17.11.1998, Kok. 1998, s. I-7183, 48 ja 49 kohta; asia T-45/00, *Conseil national des professions de l'automobile ym. v. komissio*, määräys 12.7.2000, Kok. 2000, s. II-2927, 26 kohta). Näin ollen kantajilla on käytettävissään riittävät oikeussuojakeinot kansallisissa tuomioistuimissa (ks. vastaavasti edellä 26 kohdassa mainittu asia *Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto*, tuomion 40 kohta)

Oikeudenkäyntikulut

- 51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on veloitettava paitsi vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan myös korvaamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston oikeudenkäyntikulut näiden vaatimusten mukaisesti.
- 52 Komissio vastaa työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan nojalla omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Komissio ja European Crop Protection Association vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 6 päivänä toukokuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

K. Lenaerts

jaoston puheenjohtaja